

Nr 512

Av herr **Lorentzon m. fl.**, *angående statligt stöd till bostäder åt handikappade, m. m.*

Situationen för de handikappade har i motion II:507 berörts från mera allmänna utgångspunkter om behovet av en samordning av samhällets stödåtgärder. I det efterföljande skall ett par konkreta frågor vidröras av för de handikappade stor betydelse. Enligt kungl. kungörelse SFS 1962:541 §§ 12—13, ändrad lydelse i SFS 1963:143 § 13, utgår statsbidrag för de extra kostnader som byggande av speciallägenheter medför. Bidrag utgår med 10 000 kr. per lägenhet.

Dessa s. k. invalidlägenheter måste i allmänhet göras större än de normalt skulle behöva vara. En rullstol tar stor plats, man behöver svängyta, badrummet är t. ex. alltid större än i övriga lägenheter, hallar och andra utrymmen också betydligt större. Hur mycket dessa extra utrymmen utgör i procent av lägenhetens totalyta är måhända svårt att exakt ange, men uppskattningsvis torde det uppgå till 15—20 procent.

Med den tendens till ökad hyresnivå som är märkbar i vårt land är det många gånger svårt för den invalidiserade att klara de stora hyreskostnaderna. Ett statligt bidrag om exempelvis 15—20 procent av grundhyran, eventuellt totalhyran, skulle bereda de handikappade en värdefull hjälp i deras svåra situation.

Ett andra problem vi vill rikta uppmärksamheten på gäller bidragen till invalidbilar. För närvarande utgår bidrag till invalidbil i form av näringshjälp. Maximibelopp är 10 000 kr. som administreras av arbetsmarknadsstyrelsen. Villkor för bidraget är att fordonet skall användas för att ge den rörelsehindrade möjligheter till att idka studier eller förvärvsarbete.

Angående bidrag till invalidbilar

Bidraget har kanske framför allt betytt en normalisering av de rörelsehindrades tillvaro, en möjlighet att föra ett liv som mera liknar det normala. Förutom att det för samhället har betytt stora ekonomiska fördelar att denna grupp medborgare kunnat ge bidrag till sin egenförsörjning, har det för den handikappade själv öppnat oanade perspektiv.

Men det finns en betydande del rörelsehindrade som inte kunnat komma i åtnjutande av denna förmån. Det är de som inte kan motivera sitt bilinnehav med att de skall använda fordonet för studier eller förvärvsarbete. I de

flesta arbetarfamiljer är förutsättningen för att kunna finansiera ett bilköp att båda makarna förvärvsarbetar. I en familj där den ena maken är handikappad minskar dessa möjligheter avsevärt. Inte desto mindre är ju behovet av fordon här större än i en familj där familjemedlemmarna är normalt rörliga.

Den humanitära aspekten på detta problem måste sålunda anses lika betydelsefull som den samhällsekonomiska. Med detta som bakgrund kommer man fram till att statligt bidrag bör utgå jämväl för inköp av invalidbil till den som är i behov av sådan för bl.a. rekreation. Det skulle göra tillvaron ljusare för oändligt många som nu sitter fastlåsta på samma ställe år efter år.

I det sammanhanget kan nämnas att vid *byte* av invalidbil kan i princip samma grunder som ovan tillämpas, d. v. s. 10 000 kr. kan beviljas. Det innebär att den som tidigare erhållit ett bidrag om t. ex. 3 500 kr. nu kan få maximibidrag med 6 500 kr. Denna fråga skall till och med 30 juni 1965 avgöras av inrikesdepartementet. Men det förefaller som om direktiven är så snäva, att det är mycket svårt att få ut mer än en bråkdel av nämnt belopp.

Med hänvisning till vad i denna motion anförts för de handikappade föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en översyn av gällande bestämmelser rörande bostadsstöd åt rörelsehindrade och en utvidgning av detta i någon form enligt i motionen anförda synpunkter såväl som om vidgade förmåner beträffande bidragen till invalidbil.

Stockholm i januari 1965

Gustav Lorentzon

Helmer Holmberg

Gunvor Ryding